

маси на повърхнината. Тѣхната горещина отново изпарявала водата, която бързо се издигала като вихрушка; бури, хали, сърдити и страшни, придружени съ грозни, убийствени гръмотевици и свѣткавици.

Застиналитѣ зжбери образували първитѣ скали и планини.

Планинитѣ растатъ. Водата бучи, облива ги и ги изстудява. Вулканитѣ пускатъ грамади облаци димъ и стърчатъ надъ водата. Нѣкжде земята хлѣтва, а нѣкжде тя се издига и става суша.

Минали се пакъ милиони години. Грознитѣ бури полека-полека взели да стихватъ и морето да се успокоява. Отъ дъждоветѣ, отъ вѣтроветѣ, отъ студоветѣ и отъ други причини издигнатинитѣ надъ водата взели да се ронятъ и разрушаватъ. Отроненитѣ прахове и частици се отвѣвали отъ вѣтроветѣ, измивали отъ дъждоветѣ, а водата ги свличала въ низинитѣ, дето наслагвала първата земна *прѣстъ*. Отъ неразтворимитѣ каменни частици се образувалъ първия *пѣськъ*.

Ала нито моретата, нито сушата можели да се броятъ още за сигурни. Нови огнени сили избухвали издънъ земя, — и всичко се обръщало наопаки, — морето ставало суша, а сушата се разчупвала на голѣми кжсове, много отъ които се цѣмбурвали дълбоко въ воднитѣ дълбини.

Пакъ се минавали милиони години. Кълбото безспирно се въртѣло около себе си и тичало около слънцето, като конь, вързанъ за колъ на харманъ. Въ начупкитѣ по издигнатинитѣ потекли рѣки и ручей. Тѣхнитѣ води се товарили съ чакълъ и пѣсьци, които неуморно свличали по низинитѣ. Отъ откъртенитѣ и изроненитѣ частички отъ скалитѣ се насипвалъ земенъ, прѣстенъ слой по равнинитѣ